

חלאוונע לך אמור לבני יחיה שילך לסעוד עמי סעודת ערבית, וכאשר אָמר לי לילך לסעוד עם אָבי ז"ל אָמרתי לוֹ שיאמר שאני ישן ואָמר לוֹ אָבי ז"ל לך והקיץ אותו משנתו ואָמרתי אמור לוֹ שאני ישן היטב ואתה מרחם עלי ואינד רוצל להקיץ אותי וכשאָמר לוֹ כך ויבעם עליו ויקלל אותו ויאמר לוֹ עשה כאשר אני אומר לך וכאשר באתי לפניו שאַל אותי מה צוית לבשל בשבילך ואָמרתי מאכלי חלב כמו דגים בחמאה, ויאמר המאכל הטוב הזה לא אָכלתי מכמה זמנים על כן אסעוד עמך גם כן, וכן היה, בבוקר צוה לבשל בשבילו בשר ואָנכי צויתי לבשל מאכלי חלב ובשעת הסעודה שאַל אותי גם כן מה שצויתי לבשל בשבילי וכשאָמרתי לוֹ מה שצויתי לבשל אָמר שחושק מאד לאכול המאכל הזה ואַכל עמי ועכ"ז היו לי יסורים כי מה אוכל לעשות בשבת ובשעה 2 צוה שיאָסרו תיכה המרכבה שלו לנסוע לעיר הסמוכה על שבת וכל אנשי העיר התאָספו ויפצרו מאד שלא יעשה להם הבזיון הזה לנסוע מהם משבת ולא הועיל, ונסע משם וכאמצע הדרך היה נהר ואָמר לי טוב לטבול בכאן לכבוד השבת ובמהירות טבלתי ויצאתי מהנהר ואָבי ז"ל התחיל לטבול וטבל עצמו הרבה טבילות שלא הורגל בזה מעולם ואחר שהתחלנו לנסוע מהנהר אָמר לי השו"ב הזה יש לו קבלה מגדולי הדור ואין להם מנוחה בעולמות העליונים בעד זה שנתנו קבלה לאיש כמוהו וכאשר חתמתי על הקבלה שלו עשיתי אותם חפשים מהרין שלהם ואני יש לי עצה ותיכה נפל השו"ב בחולי גדול ובאָה זונתו במוצ"ש עם תשעה ילדיה שהיו לה ממנו ובכו לפניו שיתפלל בעדו שיחיה וגם אני אָמרתי אפשר יותר טוב להעבירו משו"ב ושיהיה לוֹ רפואה ואָמר אָסור לרחם עליו שהרבה שנים האכיל טרפות לישראל וכן היה שהלך לעולמו וקבלו שו"ב שהלך בדרך התורה וזכה את הרבים.

מה ששמעתי איש מפי איש מה שספר הרב ר' רפאל מבערשיד זללה"ה וכמו שרש"י כתב על נח שמה"ט כתיב נח איש צדיק מחמת הכתוב זכר צדיק לברכה ע"כ אציג בכאן מה ששמעתי שהרב הר' פנחס מקאָריץ זללה"ה זי"ע אָמר בשם הבעש"ט ז"ל אם השי"ת לא יתן לוֹ לעתיד שכר בעד שום דבר שעשיתי בעוה"ז רק יתן לי שכר סרסור שהעמדתי תלמיד שלי יעקב יוסף מפולנא ז"ל לפניו יהיה די בשבילי וכך אני אומר נ"כ אם השי"ת לא יתן לי שום שכר רק שהעמדתי תלמיד הר' רפאל ז"ל לפניו נ"כ יהיה די בשבילי והמעשה היה באומן כשאַכל מאכלי חלב בסעודת שחרית בא הגבאי שלו ר' אשר הערש ושאַל אותו מה שאַכל בהסעודה שלו ואָמר שאַכל מאכלי בשר בסעודת שחרית, ויאמר לוֹ הר' צא מכאן, וישאַל הגבאי למה ויאמר לוֹ הרב כי הלא תהיה לך הקפדה שאין אתה רשאי לאכול ממאכלי החלב וישאַל הגבאי הגם זאת לעברה יחשב ויספר לוֹ המעשה הזה. **בעיר** אחת היתה ישיבה של גדולי לומדי התורה וכשנפטר ראש הישיבה שלהם ונגמר פדעת הבע"ב שיתמנה אחד מהתלמידים שיהיה ראש הישיבה והיו חלוקי דעות ביניהם